

יום א', ב' בשבט תשס"ז (21 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב ושבוע שמח!

חודש **שבט** הוא החודש ה-11 במניין החודשים ליציאת מצרים (המתחיל מניסן), ואילו הוא החודש ה-5 למניין בריאת העולם (המתחיל מתשרי). ובמקרא, חודש שבט תמיד נקרא החודש ה-11, ככתוב: "**ביום עשרים וארבעה לעשתי עשר** [=11] חודש הוא חודש שבט...היה דבר ה' אל זכריה...לאמור" [זכריה א' 7]

"עשתי עשר" – אחד עשר, וסימנך: כל המוסיף גורע. כלומר, אילו היה נכתב בלי "ע" של עשתי עשר, היה משמע שתיים עשרה. עכשיו שנוספה "ע" – הרי נגרע אחד ומשמעו – 11.

ב-א' בשבט, (אתמול) בשנת 2488 לבריאת העולם, דיבר משה לישראל את **משנה התורה**, הוא ספר דברים: "**בעבר הירדן, בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמור...**" [דברים א' 5]. שם הוכיחם על כל אשר מרו את פי ה' ב-40 שנה שהיו במדבר, שם חזר ושנה להם הרבה מן המצוות שכבר נאמרו בהר סיני ובאהל מועד וגם באר להם מצוות חדשות שעדיין לא נאמרו להם, וכן נתן להם את הברכות והקללות ויכינם לבוא לרשת את ארץ כנען, ויברך אותם לפני מותו. 37 יום דיבר משה את כל הדברים האלה עם כל ישראל: **באחד בשבט התחיל, וב-ז' באדר השלים**. [יש לציין שלעומת ספר דברים, ספר בראשית מתפרס על פני 2309 שנה!].

לכן אמרו חז"ל: משול **אחד בשבט כיום מתן תורה**. ב-ו' בסיון (חג השבועות) ניתנה תורה לישראל ואותו היום מסוגל לקבלת עול תורה ומצוות בכל שנה. **אף באחד בשבט** נפתחים בלבות ישראל מעיינות חדשים של תורה (אולי בדומה לזה שנפתחות ארובות השמיים בימים אלה לתת לנו את גשמי הברכה שאנו זוכים להם), כיוון שבו ביום ניתן לישראל משנה תורה, וכל הימים האלה שבין אחד בשבט ל-ז' באדר מסוגלים לזכות בהם לכח התחדשות בעסק התורה והמצווה.

מזלו של החודש – **דלי**, על-שם הכתוב: "**יזל מים מדליו וזרעו במים רבים**" [במדבר כד', 7]. כיוון שבשבט כבר יצאו רוב גשמי השנה (**הלואי!**) והבורות מלאים והמים שבבארות עולים, והדליים שואבים ממרומי הבור ולא מעומקו, וכשהם יוצאים מן הבור עדיין מימיהם נוטפים מדפנותיהם שמבחוץ.

באחד לחודש שבט, החלה מכת ה**ארבה**, **המכה ה-8**, במצרים – היא המכה הראשונה שמוזכרת בפרשת השבוע, פר' "בא":

ויאמר ה' אל משה נטה ידך על ארץ מצרים ב**ארבה** ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד. ויט משה את מטהו על ארץ מצרים וה' נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה. ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמוהו ואחריו לא יהיה כן. [שמות י' 12-14]

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל